

[Indenrigsministeren]

Vi taler netop om dispensationstandpleje, fordi der er tale om dispensation fra en hovedregel, der hidtil har stået og stadig væk står i loven. Det er derfor ikke nogen særlig socialdemokratisk opfindelse, at man skulle have en kommunal børnetandpleje, det, fru Aase Olesen kalder en socialiseret børnetandpleje – det er formentlig i et forsøg på at lægge den for had, at det ord bliver brugt – og det kan ikke være noget nyt for nogen, for det er det, der står i den lovgivning, der gælder i dag.

Det, vi ønsker, er tid til at vurdere tingene, tid til at se, hvad der ender med at være den rigtigste løsning. Jeg synes egentlig, at der med den tilnærmelse, der er sket i forholdet imellem venstres og det socialdemokratiske forslag, i dag burde være meget lidt for folketinget at diskutere i denne sag.

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Det, jeg spurgte hr. Henrik Toft om, var, om ikke venstre gik ind for dispensationsbørnetandpleje, for det har de i hvert fald sagt ude i forsamlingshusene adskillige gange. Jeg synes, det ville være rart at få det afklaret også i forbindelse med ministerens angreb på fremskridtspartiets forslag.

Nu da jeg er heroppe, vil jeg også gerne lige kommentere ministerens bemærkninger om, at spørgsmålet om bygningsafskrivning helt klart fremgik af besvarelsen. Men jeg regner også med, at ministeren, når han vil sikre sig et betydelig sikrere grundlag næste gang, også vil forsøge at indregne de bygningsarealer, som bruges til den kommunale børnetandpleje, sådan at vi kan få et fair grundlag at beregne tingene på, når vi skal behandle sagen igen. Jeg kan ikke se, at vi skal acceptere denne manipulering, der ligger i, at der ikke tages bygningsafskrivninger med.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal ikke citere det cirkulære, som var aftrykt under første behandling, hvor jeg citerede det, men jeg kan citere det, som sundhedsstyrelsen indleder en af sine rapporter til udvalget med, hvor man siger:

»at når en kommune i sin plan for børnetandpleje hos privatpraktiserende tandlæger kan dokumentere eller sandsynliggøre, at ordningen kan etableres billigere, men lige så vel fungerende . . . osv.«.

Det var et citat, som er alle bekendt her.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg kan ikke dy mig for en kort bemærkning til hr. Pilgaard Andersen. I sidste uge behandlede vi et lovforslag fra fremskridtspartiet om samfundsnedbrydning. Hvis ikke hr. Pilgaard Andersen, der er forslagsstiller til dette forslag fra fremskridtspartiet, kalder det samfundsnedbrydende, at man nu vil have nedlagt samtlige kommunale tandklinikker, så ved jeg ikke, hvad man skal kalde det.

Denne dispensationstandplejeordning har jo givet anledning til en meget lang diskussion, og jeg har siddet og lyttet til den, for jeg var i sin tid formand for det udvalg, hvor vi gennemførte den offentlige tandpleje, så jeg har vel en vis andel i det. Men det var jo under ganske andre økonomiske forhold, at vi dengang gennemførte den offentlige tandpleje. Der har hele tiden været talt om, at man kunne køre med dispensationskommuner, og jeg er glad for, at vi i dag giver disse kommuner ro til i 5–6 år at kunne tilrettelægge deres fremtid, også således, at vi, når vi tager loven op til revision, kan se videre på det. Man må ikke glemme – og det vil jeg også gerne sige til fru Birthe Nielsen, der ønsker offentlig tandpleje over hele landet – at der vitterlig findes tyndtbefolkede kommuner, hvor der er så lille et underlag både af voksne og af børn, at det ville være spild af samfundets penge at oprette kommunale tandklinikker og ikke sørge for, at voksenbefolkningen også har mulighed for at gå til tandpleje. Trods alt er også tandplejen et vigtigt grundlag for den sundhed, vi har her i landet.

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg vil lige sige til fru Karen Thurøe Hansen vedrørende ordet »samfundsnedbrydende«, at fru Karen Thurøe Hansen derved blander nogle ting sammen. Vi ønsker altså, at de kommunale børnetandklinikker skal overgå til de private, og jeg ved, at fru Karen